

по привзиманието на балкана, каквото да се неусѣтятъ отъ турцитѣ, кога се катерятъ по стръмнинитѣ му. Дало се заповѣдъ да се разгледатъ нѣкои добри кѣщи за болница на раненитѣ, гдѣто му се означило за приврѣжнено манастирскитѣ праздни стаи, дордѣ да се намѣрятъ други по-сгодни за тая цѣль кѣщи. Жителитѣ били задължени да принесатъ и нѣколко казани за да сварятъ ястия въ тѣхъ на солдатитѣ, дордѣ да пристигнатъ изотподирь тѣхнитѣ.

Въ Срѣда 6-й юлий Русситѣ се отправятъ къмъ Балкана и приближаватъ до селото Шипка, гдѣто получватъ извѣстие отъ Турцитѣ че ще да се прѣдадѣтъ; но когато се появяватъ Русситѣ по стръмнинитѣ и доближаватъ Турската воиска, тѣ вмѣсто бѣлий знакъ когото показвахъ, обърнахъ съ пушкитѣ си противъ тѣхъ и сполучили да избиятъ и паранятъ нѣщо около 800 и повече души. Тукъ безъ малко щѣлъ да се убий единъ Русски младъ Князь, вмѣсто войто загиналъ единъ отъ прислужнитѣ му като се потрудилъ да го избави отъ смъртъта, а Княза се отгървалъ. Та проходѣтъ останалъ да се взима прѣзъ нощъта срѣщу четвъртъкъ.

Въ 7-й юлий въ четвъртъкъ още прѣзъ нощъта се появи единъ силенъ и буренъ вѣтръ, който и прѣзъ цѣлийтъ день продължава да духа по цѣла Тракия отъ северъ къмъ югъ, и стана причина, та исполаши Турцитѣ, които го мислехъ за нѣкоя чудесна и искусствена работа произведенъ отъ страна на Русситѣ, за тѣхното съвършено изгинване, щото тѣ рѣшили и избѣгали още нея нощъ, та оставихъ табитѣ и позицитѣ си на Русситѣ, които чакахъ да се отвори бой прѣзъ деньтъ; но като правихъ постепенно настѣженне срѣщу неприятельтъ, видѣхъ че той се неявява никакъ противъ тѣхъ, усжмнихъ се и правихъ тайни ислѣдвания, дордѣто най-послѣ се разбрало, че Турцитѣ избѣгали и оставили всичкитѣ си запаси съ нѣколко още готвящисе солдати да бѣгатъ, та се прѣдали и него день се очистилъ главниятъ пѣтъ оттѣхъ, а Русситѣ си съединили двата клона Казанлъшкий и Габровский. А въ Казанлъкъ него день пристигналъ съ войската си Генералъ Столетовъ, който се посрѣщналъ честно и настанилъ въ